

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofci, Nadejda Toma și Petru Moraru,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpatul Roșioru Nicolai și de avocatul Modval Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Roșioru Nicolai Pantelimon, *născut la 16 decembrie 1980, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă 20/1, ap. 73.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.01.2014 – 05.01.2015;

Instanța de apel: 19.02.2015 – 13.05.2015;

Instanța de recurs: 24.08.2015 – 24.11.2015.

Colegiul penal lărgit asupra recursurilor în cauză

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 ianuarie 2015, inculpatul Roșioru N. a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Asimakis Olesea Alexandru.

2. Prin rechizitoriu, de către organul de urmărire penală, lui Roșioru N. i s-a înaintat învinuirea pe faptul că, la 02 octombrie 2013, aproximativ la ora 21:30, în timp ce se afla în scara blocului locativ nr. 37 din str. Cuza Vodă, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a atacat-o pe cet. Astahova O. aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora i-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 2838/D din 22 noiembrie 2013, vătămări corporale sub formă de plagă contuză pe cap, hematom supraorbital, echimoze cu edem pe față, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară, după ce în mod deschis a

sustras de la cet. Astahova O. telefonul mobil de model „Nokia C 300” în valoare de 2000 lei, în care se afla cartela SIM cu numărul 069514177, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 2000 lei.

Tot el, Roșioru N. se mai învinuiește în aceea că, la 11 octombrie 2013, aproximativ la ora 00:10, aflându-se în ograda casei de pe str. Cuza Vodă, 19/6, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a atacat-o pe cet. Asimakis O., aplicându-i lovituri în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 5136 din 15 octombrie 2013, vătămări sub formă de echimoze periorbital bilateral, ce se califică ca vătămare neînsemnată, după ce în mod deschis i-a sustras o geantă în valoare de 700 lei, în care se aflau următoarele bunuri materiale: un telefon de model „Nokia Lumina 619” în valoare de 3500 lei, în care se afla cartela SIM 060284659, un portmoneu în valoare de 60 lei, în care se aflau două bancnote cu nominalul a câte 50 EURO, două bancnote cu nominalul a câte 100 lei, actele de identitate pe numele ei, un rimel „Max Factor” în valoare de 200 lei și două chei de la apartament în valoare de 30 lei o cheie, în total 60 lei și de pe degetul inelar a mâinii stîngi i-a smuls un inel din aur cu pietre de diamant în valoare de 5000 lei, după ce cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii însușindu-le, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 13120 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Roșioru N. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea solicitărilor sale a invocat următoarele argumente:

- prima instanță nu a analizat minuțios și nu a dat o apreciere corectă probelor acumulate și administrate pe cauză, indicînd greșit că, învinuirea înaintată inculpatului Roșioru N. nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și din considerentul dat, inculpatul Roșioru N. a fost achitat pe motiv că infracțiunile nu au fost comise de acesta;
- procesul-verbal de percheziție corporală a bănuitului Roșioru N. nu a fost inclus în lista probelor și din considerentul dat nu poate influența asupra vinovăției inculpatului Roșioru N.;
- la data de 12.10.2013 în cadrul cauzei penale nr. 2013421893 de către organul de urmărire penală al IP Botanica, a fost recunoscut în calitate de bănuit Roșioru N., iar la acțiunile de urmărire penală a participat avocatul numit din oficiu, Adrian Moraru;
- la momentul prezentării spre recunoaștere, Roșioru N. nu avea statut procesual pe cauza dată și din considerentul dat nu a fost asigurat cu apărător, iar la 22.10.2013 în baza procesului-verbal de recunoaștere a persoanei conform căruia partea vătămată Astahova O. l-a recunoscut pe Roșioru N. ca fiind persoana care a jefuit-o, ultimul în

prezența avocatului Zagoranean A. numit din oficiu, a fost recunoscut și audiat în calitate de bănuț;

- conform materialelor cauzei penale, acuzarea de stat a renunțat la proba ce ține de declarațiile martorului Pașcu V. și din considerentul dat, prima instanță nu a putut să pună la baza sentinței declarațiile martorului Pașcu V., date în cadrul urmăririi penale și necercetate în cadrul ședinței de judecată;

- cu referire la divergențele dintre declarațiile martorului Plămădeală S. și ale părții vătămate Astahova O., procurorul a invocat că, divergențele date au fost înlăturate în cadrul ședinței de judecată în timpul audierii martorului și a părții vătămate;

- din declarațiile martorului Cepei V. s-a stabilit că, ultima, la momentul comiterii infracțiunii dormea și nu a putut confirma sau infirma faptul că, Roșioru N. a ieșit sau nu din apartament.

- în ședința de judecată, părțile vătămate Astahova O. și Asimakis O. au indicat la inculpatul Roșioru N. că, anume el a fost persoana care le-a jefuit, și au descris amănunțit semnalmentele inculpatului care le-au memorizat în timpul comiterii infracțiunii, și anume: statura, vocea, hainele, trăsăturile feței și mînile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 apelul procurorului a fost admis, sentința a fost casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit căreia Roșioru N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă integral, cu încasarea prejudiciului material de la inculpatul Roșioru Nicolai în beneficiul lui Asimakis O. a sumei de 13 120 lei.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, raportînd situația de fapt la cea de drept, cercetînd argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelul declarat este întemeiat și urmează a fi admis integral.

Astfel, pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat că, inculpatul Roșioru N. la 02 octombrie 2013, aproximativ la ora 21:30, în timp ce se afla în scara blocului locativ nr. 37 din str. Cuza Vodă, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a atacat-o pe cet. Astahova O. aplicînd violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora i-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 2838/D din 22 noiembrie 2013, vătămări corporale sub formă de plagă contuză pe cap, hematom supraorbital, echimoze cu edem pe față, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară, după ce în mod deschis a sustras de la cet. Astahova O. telefonul mobil de model „Nokia C 300” în valoare de 2000 lei, în care se afla cartela SIM cu numărul 069514177, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 2000 lei.

Tot el, Roșioru N. se mai învinuiește în aceea că, la 11 octombrie 2013, aproximativ la ora 00:10, aflându-se în ograda casei de pe str. Cuza Vodă, 19/6, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a atacat-o pe cet. Asimakis O., aplicându-i lovituri în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 5136 din 15 octombrie 2013, vătămări sub formă de echimoze periorbital bilateral, ce se califică ca vătămare neînsemnată, după ce în mod deschis i-a sustras o geantă în valoare de 700 lei, în care se aflau următoarele bunuri materiale: un telefon de model „Nokia Lumina 619” în valoare de 3500 lei, în care se afla cartela SIM 060284659, un portmoneu în valoare de 60 lei, în care se aflau două bancnote cu nominalul a câte 50 EURO, două bancnote cu nominalul a câte 100 lei, actele de identitate pe numele ei, un rimel „Max Factor” în valoare de 200 lei și două chei de la apartament în valoare de 30 lei o cheie, în total 60 lei și de pe mâna stîngă degetul inelar i-a smuls un inel din aur cu pietre de diamant în valoare de 5000 lei, după ce cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii însușindu-le, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 13120 lei.

Instanța de apel a reținut că din declarațiile părții vătămate Oxana Astahova rezultă că, anume inculpatul Roșioru Nicolai este persoana care la data de 02 octombrie 2013, aproximativ la ora 21:30 aplicînd violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, după care în mod deschis a sustras de la partea vătămată telefonul mobil de model „Nokia C 300”, menționînd în acest sens că, partea vătămată Oxana Astahova a dat declarații consecvente, lipsite de contradicții și care pot fi apreciate în coroborare cu alte mijloace de probă administrate la cauza penală.

Totodată, prin procesul-verbal de confruntare din 15 octombrie 2013 se atestă că, partea vătămată Asimakis Olesea a susținut faptul că, anume inculpatul Roșioru Nicolai este persoana care la data de 11.10.2013 a atacat-o și i-a sustras bunurile. Tot partea vătămată a indicat că, îl cunoaște bine pe inculpat, precum și după vocea sa specifică, fiind îmbrăcat anume în acele haine cu care este îmbrăcat și acum, doar că atunci cînd atacat-o era cu glugă pe cap, iar în timp ce o lovea s-a aplecat și gluga i-a căzut de pe cap.

Nu a putut fi reținută ca fiind întemeiată poziția primei instanțe cu privire la existența unui alibi în favoarea inculpatului Roșioru Nicolai privitor la capătul de învinuire în privința părții vătămate Asimakis Olesea, confirmat în ședința de judecată de către martorul Cepoi Victoria, dat fiind faptul că, fiind audiată în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată, Cepoi Victoria a indicat că nu poate concretiza la ce oră a adormit pe motiv că, în acea seară nu se uita la ceas, indicînd că, a adormit aproximativ peste o oră după ce Roșioru Nicolai a vorbit cu ea.

Referitor la mărimea și categoria pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a menționat că aceasta este pe măsură de a reeduca comportamentul antisocial al inculpatului, este proporțională faptei comise, dar și corespunzătoare prevederilor art. 61 , 76, 77 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel aceasta a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- *inculpatul Roșioru Nicolai*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea achitării sale, considerînd că sentința primei instanțe este legală și obiectivă, iar decizia contestată ca fiind una ilegală, fără a se lua în considerație probele administrate în favoarea nevinovăției sale;

- *avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În susținerea recursului s-au invocat următoarele argumente:

Deși partea vătămată a confirmat că îl cunoaște bine pe inculpat, totuși la confruntarea acestora, prima nu l-a recunoscut pe Roșioru Nicolai.

Totodată, nici organul de urmărire penală, nici instanțele de fond nu au constatat ca fiind stranie circumstanța că imediat după comiterea jafului în telefoanele sustrase au fost introduse 2 cartele sim care nu aparțineau inculpatului.

La fel, învinuirea înaintată inculpatului se bazează în mare parte pe declarațiile unui singur martor, iar după ce inculpatul a afirmat că acest martor se aseamănă cu el, acuzatorul s-a refuzat de acest martor, fapt ce trezește dubii referitor la legalitatea și temeinicia intentării cauzei penale în privința inculpatului în comiterea infracțiunii de jaf.

Mai mult de atît, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a reținut o multitudine de probe care purtau un caracter incert, și care de fapt îl dezvinovătesc pe inculpat în comiterea infracțiunii de jaf, însă, contrar principiului *in dubio pro reo*, instanța de apel a reținut probele date pentru a pronunța o hotărîre de condamnare, afirmînd că acestea dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

7. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acestea urmează a fi admise, formulînd următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

La fel, în corespundere cu cerințele art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă

normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate, iar hotărîrea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit va statua și asupra respectărilor prevederilor art. (1) alin. (3) Cod procedură penală, care, referitor la scopul procesului penal, stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bătută, învinuită sau condamnată.

Curtea Europeană, în cauza „*Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001*”, menționează că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie **concrete și efective, nu teoretice și iluzorii**, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunîndu-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Contrar raționamentelor reflectate *supra*, în partea descriptivă a deciziei contestate, instanța de apel constată: „*La fel, instanța de apel reține că, martorul Pașcu Vitalie fiind audiat la faza urmăririi penale a indicat că, la data de 11.10.2013 dimineața a procurat de la Roșioru Nicolae telefonul mobil de model „Nokia Lumia 610” (f.d. 99-100, vol. II)*” (f.d. 214, vol. III).

Prin urmare, instanța de recurs constată că instanța de apel a pus la baza unei hotărîri de condamnare o probă de la care acuzatorul de stat a renunțat în prima instanță (f.d. 106, vol. III).

Mai mult de atît, potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală este reglementat că judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Însă, în speță dată, instanța de apel a pronunțat o hotărîre de condamnare fără audierea din nou a martorului Pașcu Vitalie, fiind date citirii declarațiile acestuia date la faza de urmărire penală, ceea ce constituie o încălcare vădită a normei procesuale expuse mai sus.

Statuînd pe principiul respectării normelor de drept menționate *supra*, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel în cazul în care a admis apelul procurorului, a casat sentința de achitare și a dispus rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și, considerînd că se impune soluția adoptării unei noi hotărîri de condamnare a lui Roșioru Nicolai, nu era în drept să pună la baza hotărîrii de condamnare declarațiile martorului Pașcu Vitalie fără audierea acestuia și în situația în care acuzatorul de stat a renunțat de la proba dată.

Totodată, instanța de recurs apreciază concluziile făcute de prima instanță pe marginea probelor administrate de acuzare:

„6) existența în declarațiile martorului Pașcu Vitalie Vasile a unor divergențe esențiale, pe care partea acuzării nu le-a înlăturat în timpul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești, renunțând de la această probă, precum și audierea lui tendențioasă în timpul urmăririi penale, și anume:

a) în cadrul audierilor acestuia în calitate de martor, a declarat, că la începutul lunii septembrie 2013 a procurat de la Roșioru Nicolai Pantelimon, pe care-l cunoaște, telefoanele mobile „Nokia C300”, „Nokia Lumina 619”, adică până la săvârșirea infracțiunilor în privința părților vătămate Astahova Oxana Nicolai și Asimakis Olesea Alexandru;

b) la confruntarea acestuia cu Roșioru Nicolai Pantelimon, care a avut loc mult mai târziu după audierea lui în calitate de martor, a declarat că nu-l cunoaște pe acesta, dar seamănă atât cu persoana de la care a procurat telefoanele, cât și cu dânsul;

c) acesta îl descrie pe Roșioru Nicolai Pantelimon exact cu aceleași cuvinte, cu aceleași trăsături specifice, ca și părțile vătămate Astahova Oxana Nicolai și Asimakis Olesea Alexandru;

d) limbajul și expresiile acuzatoare utilizate de către dânsul în cadrul audierilor denotă cert faptul, că acestea nu-i aparțin lui, și anume:

> în barul cu pricina, în care se ducea atât de des, dar nu-i cunoaște denumirea, a făcut cunoștință cu mai multe persoane, care erau consumatori de droguri, precum și anterior judecați, printre care și cu Roșioru Nicolai Pantelimon alias „Trinea”;

> pe Roșioru Nicolai Pantelimon îl vedea de fiecare dată doar în stare de ebrietate narcotică, iar în stare de ebrietate alcoolică nu l-a văzut niciodată;

> în cadrul audierii lui de către ofițerul de urmărire penală Damir Vitalie a declarat, că prima oară Roșioru Nicolai Pantelimon i-a propus în bar să cumpere telefonul mobil, iar în cadrul audierii lui de către ofițerul superior de urmărire penală Gonciar Olga a declarat, că a doua oară Roșioru Nicolai Pantelimon l-a invitat afară și i-a propus să cumpere alt telefon mobil;

> sunt alogice și tendențioase însăși declarațiile acestuia în cadrul audierii lui de către ofițerul de urmărire penală Damir Vitalie. precum că Roșioru Nicolai Pantelimon s-a apropiat de clienții de la mai multe mese din barul cu pricina și le propunea să cumpere telefon mobil, pe care-l deținea în urma săvârșirii unei preinse infracțiuni, care i se incriminează în prezentul proces penal;

7) existența între declarațiile părții vătămate Astahova Oxana Nicolai și ale martorului Plămădeală Serghei Constantin a unor divergențe privitor la îmbrăcăminte atacatorului;

8) existența unui alibi în favoarea lui Roșioru Nicolai Pantelimon privitor la capătul de învinuire în privința părții vătămate Asimakis Olesea Alexandru, confirmat în ședință judiciară de către martora Cepoi Victoria Vasile;

9) ...folosirea de către primul (Pașcu Vitalie) peste câteva ore de la comiterea infracțiunii în privința părții vătămate Asimakis Olesea Alexandru, de telefonul ei mobil, circumstanțe probate obiectiv prin descifrările convorbirilor telefonice, exclude aflarea intermediară, între părțile vătămate și ultimul, a lui Roșioru Nicolai Pantelimon în posesia acestor telefoane mobile.

În afară de aceasta, părțile vătămate Astahova Oxana Nicolai și Asimakis Olesea Alexandru l-au descris pe infractor cu vârstă și înălțime diferită, dar e incriminată una și aceeași persoană pe ambele capete - Roșioru Nicolai Pantelimon.

În aceeași ordine de idei, având în vedere faptul că învinuirea lui Roșioru Nicolai Pantelimon se întemeiază în exclusivitate pe declarațiile părților vătămate Astahova Oxana Nicolai și Asimakis Olesea Alexandru, fără careva confirmare directă sau indirectă, ci, dimpotrivă, se combat prin cumulul probelor indicate și analizate mai sus, instanța de judecată consideră, că în cadrul probatoriului nu s-a constatat, că inculpatul Roșioru Nicolai Pantelimon a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, care i se incriminează, iar concluziile organului de urmărire penală în acest sens sânt doar niște presupuneri fără careva suport legal și factologic.”(f.d. 148, vol. III).

Asupra celor reflectate mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că prima instanță a examinat cauza minuțios și aprofundat, cercetînd fiecare probă la justa ei valoare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității, corect concluzionînd că probele administrate pe cauză de către partea acuzării comportă o doză de incertitudine asupra vinovăției inculpatului în comiterea faptelor incriminate prin actul de învinuire.

Prin urmare, prima instanță corect a ajuns la concluzia că pe cauza penală dedusă judecății nu există probe suficiente care ar dovedi incontestabil vinovăția inculpatului Roșioru N. în comiterea infracțiunii de jaf.

Mai mult de atît, Colegiul penal lărgit apreciază critic raționamentul acuzatorului de stat de a renunța de la martorul Pașcu Vitalie, or reieșind din actele cauzei, acesta constituie un martor-cheie în aflarea adevărului pe cauza dată, avînd în vedere că în telefonul ce aparținea părții vătămate Asimakis Olesea Alexandru la o perioadă relativ scurtă de timp de la comiterea jafului a fost introdusă cartela sim, care aparținea anume martorului Pașcu Vitalie, mai mult, acesta din urmă figura ca posesor al ambelor telefoane sustrase, explicînd că anume Roșioru N. i le-a vîndut.

În aceeași ordine de idei, prima instanță corect a invocat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă că argumentele invocate în recursurile declarate de recurenți sunt întemeiate, fiind incident speței în cauză temeiul pentru recurs prescriis la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și, din aceste considerente se

impune ca decizia instanței de apel să fie casată cu menținerea sentinței primei instanțe, fapt ce determină incontestabil necesitatea admiterii recursurilor ordinare declarate de inculpat și apărătorul acestuia.

8. În corespundere cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul Roșioru Nicolai și de avocatul Modval Ion în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 în cauza penală în privința lui **Roșioru Nicolai Pantelimon**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 ianuarie 2015, prin care:

Roșioru Nicolai Pantelimon a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Asimakis Olesea Alexandru.

Roșioru Nicolai Pantelimon urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru